

Eind juni verpopten de eerste rupsen, de laatste op 4 juli. Deze was dus meer dan een jaar oud. De verpopping gaat zeer snel, ook op koele zomerdagen. Alle 44 poppen, die op turfmoalm werden gelegd, leverden de vlinder. Maar 12 daarvan hadden aan één kant niet goed ontvouwen vleugels. Waarschijnlijk zijn de poppen te „vers” op het turfmoalm gelegd. Met deze vlinders werd getracht door te kweken, maar er vond geen paring plaats. De gehele kweek werd buiten gedaan onder een afdakje.

LITERATUUR

Lempke, B. J., 1938. *Arctornis l-nigrum* Müller ab ovo. — *Ent. Ber., Amst.* 10: 42-47.

Mauvestraat 37, 6813 JK Arnhem.

PERSONALIA

Op 7 maart jl. promoveerde de heer J. H. M. Lourens tot doctor in de wiskunde en natuurwetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam. De titel van zijn proefschrift luidde: „Organochlorine resistance in African cattle ticks”.

Promotor was Dr. W. Helle, coreferent Dr. G. Uilenberg.

KOMT *ATERPIA CORTICANA* (DENIS & SCHIFFERMÜLLER) WEL IN NEDERLAND VOOR? (LEP., TORTRICIDAE). In de monografie van Bentinck & Diakonoff (1968: 159) worden van deze soort 28 vindplaatsen opgegeven, van Ommen tot Maastricht en van de Achterhoek tot Noordwijk en Den Haag. Dat wekt dus wel de indruk, dat we met een soort te doen hebben, die goed verbreid is in Nederland. Daarom bevreemde me, dat de collectie van het Instituut voor Taxonomische Zoölogie te Amsterdam geen enkel exemplaar ervan bevat, terwijl er toch vindplaatsen als Arnhem en Nijmegen genoemd worden. In de omgeving van eerstgenoemde stad heeft De Roo van Westmaas in de tweede helft van de vorige eeuw intensief verzameld, vooral micro's, terwijl Lycklama à Nijeholt hetzelfde deed in het eerste kwart van de 20ste eeuw in de omstreken van Nijmegen. Nog vreemder is, dat in de monografie geen Nederlands exemplaar afgebeeld is, maar op pl. 23, fig. 12 een ♂ uit Zwitserland en op pl. 28, fig. 14 een ♀ uit Transsylvanië (Roemenië). Er waren blijkbaar geen Nederlandse exemplaren beschikbaar. In de diverse collecties in het Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden trof ik er geen aan, ook niet in die van Bentinck. Maar de lijstjes van vindplaatsen zijn door hem samengesteld!

De oplossing is, dacht ik, eenvoudig. De collectie-Bentinck is ingedeeld volgens de catalogus van Staudinger & Rebel (1901). Daarin komt als nr. 1865 *Olethreutes corticana* (Hübner) voor. Maar dit is een verzamelnaam, die twee soorten omvat, namelijk nr. 234 van de monografie, dus *Aterpia corticana* (Denis & Schiffermüller) en nr. 235, *Apotomis turbidana* (Hübner). Van deze laatste worden op blz. 161 geen vindplaatsen opgegeven. Er wordt alleen vermeld, dat de soort algemeen verbreid is, vooral op zandgronden. Welnu, bij controle van de door Bentinck geraadpleegde collecties (die van hemzelf en van de beide musea) bleken alle vindplaatsen van nr. 234 betrekking te hebben op nr. 235!

Hannemann (1961), *Tierwelt Dtl* 48: 187) zegt van *A. corticana*: „Montane Art. Alpen Deutschlands und Österreichs” en vermeldt, dat de rups op *Aconitum variegatum* L. leeft en naar gezegd wordt ook op *Vaccinium vitis-idaea* L. De soort ontbreekt op de Britse eilanden, maar wordt wel vermeld in de voortreffelijke naamlijst van de Deense Lepidoptera van Karlsholt & Nielsen (1976:40).

Mocht iemand een ontwijfelbaar Nederlands exemplaar bezitten, dan houd ik me voor mededeling aanbevolen. — B. J. Lempke.